

Starobosanski nadpisi u Hercegovini.

I. Čita se:
† Ovi ¹

† O□H

<p>ACE AEBЖH ДOБPA □MADH</p> <p>KА EPHHA □BKOЦAMHTЪ</p> <p>ЧYVJOMI ЭO</p>	<p>ПИШЕ MHHKЪ</p>	<p>Ase leži dobra Vladi- ka Jerina Vukocamić</p> <p style="text-align: right;">Píše lik</p>
<p>велоM es</p>		

Ovaj je nadpis na Boljunima (vidi dopis na str. 87, g. 1884).
Križ je osobit na početku pisma.

II. Čita se:
Ase leži Jerina
Divkovicа

ACE AEBЖH EPHHA
 ДH□KO□HЦA

Spomenuti je nadpis na Boljunima (V. dopis na str. 87, g. 1884).

III.

Ace ckye гpубaцъ
 ками на ввкшъ
 запеть Храпа (xp u svezi).

Čita se: Ase sječe grubac
kami na Vukšu ²
zapet Hrana.

Izpod nadpisa je čovjek bradat okrenut put desne, te drži kao ogromni *Disk* (kotur). Spomenik je na Boljunima. (V. dopis na str. 87, g. 1884). — Sgodan je ovaj nadpis, jerbo u povjesti daleko slovi porodica *Hranâ* ili *Hranica*.

IV. Čita se:
Ase leži
Dobri junak i čoek
Vlatko ³
Vukovi
č. Piše
se Morad (?)

○
○

Ace ležh
 Добри юнакъ и чоекъ
 Влатко
 Вукови
 ч. Пише
 се Морад

¹ Mjesto B vazda je □. — ² B jest pravo ćirilsko. — ³ Mjesto B jest svuda □ bosansko.

Križ vis. m. 2.58, deb. m. 0.40; u kraku mu m. 1.10.
Spomenik je na Boljunima (V. dopis na str. 87, g. 1884).

V.

КАТАРИНИ КРАЛИЦИ БОСАЊСКОЈ
СТИПАНА ХЕРЦЕГА ѠСКЕТОГА САСЕ
Ѡ ПОРОДА СЛННЕ ИКЪЋЕ ЦАРА СТИПАНА
РОСНИ ТОМАША КРАЛА БОСАЊСКОГА ЖЕНИ
КОД ЖИВНИ ГОДИНИ . Н . Н . Д .
И ПРИМНИХЪ У ПРИМНАЛТА . У . У . О . Н
ЛНТО НА . В . НЕ . ДНИ ОКТОБРА . СПОМНИКЪ
НЕ ПИСЗОМЪ ПОСТАВЛЕНЪ ¹

Ovaj nadpis našao sam u arkivu pok. svetojerol. nadpopa Ivana Kapora na Korčuli, a izpod nadpisa sljedeća je bilježka: »Il Padre Casimiro da Roma (p. 148) la trasse da Giovambatista Palatino, il quale la ebbe sotto gli occhi, e la riporta Pietro Lambecio, ma in parte la trasse dallo stesso Palatino, e parte da Adamo Boborizo. — Infatti come sta sopra è più esatta, mentre l'anno della sua morte cade nel 1478, come dev'essere infatti, e la traduzione del Lambecio cade nel 1428«. Prvi put ga objelodanio Mavro Orbini (*Regno degli Slavi* str. 370), ali sa više pogrešaka, latinski, i prevod nije najčestitiji. Štampan je u Slovincu 1881 str. 487 iz nekakva rukopisa kod Bogišića, i u *Monumenta Serbica* Miklošićeva str. 519. Slovinac (1881 str. 172) donio ga i latinski, te se veli, da je taj prevod loš. Opazit mi je, da je nadpis na Kaporovom listiću drugčije rasporedjen, u čem se od ostalih razlikuje. Što se redakcije tiče, opazuju se sljedeće razlike: ѠСКЕТОГА je skupa napisano, dočim je u Slovincu odijeljeno — u Kapora je САСЕ, a u Slovincu САСЕ — u Kapora je Ѡ ПОРОДА, a u Slovincu odijeljeno — u Kapora ИКЪЋЕ, a u Slovincu odijeljeno — u Slovincu su godine života ovako naznačene: Н . Н . Д . — u Slovincu je iza riječi ЛНТА napisano ГНА, a u Kapora toga nema, a i vjerojatnije je, kako sam opazio u dosta primjera u Hercegovini — u Kapora je u predzadnjoj riječi mjesto ПИСЗОМЪ napisano ПИСЗОМЪ, što se čita ПИСЗОМЪ, a to je u velike zlamenito, jer je druga smisao, biva, da joj je postavio biljeg nje *djak* t. j. pisac; a i o tom je više primjera na spomenicima u Herceg-Bosni. Vid Vuletić-Vukasović.

¹ U Kaporovu prepisu uvijek Е mjesto е.